

istand til at indføre det hele Landet over — ret som om det var en Grund til ikke at tage noget Godt i en Deel af Landet, at man ikke kunde indføre det over hele Landet —, eller et saadant Argument som det, der stilles i Spidsen, at denne Mand, hvis Navn jeg godt kan nævne, da det blev nævnt her ifjor, Stationsforvalter Jessen, i sit Project til dette nye System har foreslaaet blandt Andet, at han selv forbeholdt sig fri Reise paa Postvæsenets Befordringer, og det at indrømme en privat Mand saadan fri Reise, meente man, vilde krænke Postvæsenets store Principer. En saaringe Ting, som at indrømme en privat Mand fri Reise, skulde være en Hovedgrund til ikke at gaae ind paa en Reform af gjennemgribende Betydning for hele Landet, hvis det kunde lykkes at gennemføre den. Eller det skulde være en afgjørende Grund til ikke at gaae ind paa denne Reform, at her er en Mand, der vil optræde som monopoliseret Entrepreneur — ved Siden af Postvæsenet, der jo selv er en monopoliseret Anstalt i Statens Hænder —, eller at det skulde være en væsentlig Indvending, at Beboerne paa Landet havde deres nuværende egen Landpostindretning billigere. Det er for det Første aldeles ikke Tilfældet, thi netop denne Mand's System er med hans Abonnement ganske overordentlig billigere, hvad der da ogsaa er en Selvfølge, idet det, der organiseres i det Store, naturligtvis maa blive billigere end det, der falder fra hinanden i mange smaa Foranstaltninger. Men dernæst er det heller ikke Tilfældet, at der paatvinges Beboerne Noget, idetmindste er det herude i det District, hvor denne Mand har gennemført sit System, en aldeles frivillig Sag, om Beboerne ville tage Deel deri eller ikke, saa den Grund har man ikke at kunne tye til. Seer man imidlertid hen til, hvad Grunden nærmest er til, at Postvæsenet modsætter sig denne Reform, ligger det nær, hvad der ogsaa træder tilstrækkeligt frem, at det er det, at her kommer en Mand, som staaer udenfor det officielle Postvæsen, og fremsætter et Forslag, som man

i Grunden indrømmer kan være nyttigt og godt. Men det skulde være en væsentlig Indvending derimod, at her kommer en privat Mand, som let kunde komme i Collision med Postvæsenets bestaaende Foretagender, eller skulde dette afføres fra selv at tage fat, naar det maatte finde det for godt? Det Curieuseste er, at Postvæsenet egentlig erkjender, at det kan gaae ind paa selve Tanken, men saa skulde det naturligtvis være Postvæsenet selv, der skulde udføre den. Vi meente ikke i Udvalget, at der kunde være Tale om at lade Postvæsenet gøre det, deels paa Grund af Foranstaltningens Besørlighed, og deels paa Grund af, at man kunde benytte den private Mand, som her er omtalt. Jeg troer, at den ærede Ordfører engang tidligere har brugt det Udtryk om ham, at her var en Mand, der saa at sige havde en Lidenskab for denne Reform, og at man skulde benytte det Slags Kræfter, naar de tilbød sig. Naar vi ikke have stillet noget Forslag om en bestemt Sum, er det, fordi vi have haft den Tillid til den høitærede Minister, at han, saaledes som det nu ogsaa viser sig, i Modsætning til sine Underordnede, vil være villig til at prøve noget Nyt. Det er vistnok med fuld Frihed, at man lidt har ydet Postvæsenet megen Anerkjendelse for de Fremstridt, som det har gjort, men jeg kan ikke nægte, at, foruden dets Holdning overfor det nye Forslag, som her er fremkommet, er der ogsaa enkelte andre Ting, som der nok her kunde være Grund til at anke over imod Postvæsenet. En Ting, som vi saaledes ikke have haft Leilighed til at forhandle i Udvalget, men som jeg, da jeg nu engang er kommen til at tale om Postvæsenet, skal tillade mig at nævne, er den forandrede Bestemmelse, som i de sidste Aar er truffen, om at Postvæsenet ikke modtager Abonnement paa Aviser imellem den 24de og den 2den i næste Kvartal. Det er en Bestemmelse, hvorved Postvæsenet sandsynligtvis ikke vil opnaae at forandre den menneskelige Glemsomhed, hvormod det sikkert vil opnaae at fortrædige en heel Deel Mennesker, idet de nu maae undvære deres